

การสำรวจการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต A Survey of Pronunciation in Grade 1 Students in Demonstration School

ดารณี คักดีศิริผล*

Daranee Saksiriphol

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ 10110

Faculty of Education, Srinakharinwirot University,

Bangkok 10110 Thailand

*Corresponding author E-mail: daranee@swu.ac.th

รักษ์สิริ แผงป้อง

Ruksiri Pangpong

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

(ฝ่ายประถม) กรุงเทพฯ 10110

Srinakharinwirot University Prasammit Demonstration School

(Elementary), Bangkok 10110 Thailand

เรวดี เพชรมณี

Ravadee Petmunee

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กรุงเทพฯ 10110

Srinakharinwirot University Prasammit Demonstration School (Elementary), Bangkok 10110 Thailand

(Received: May 18, 2019; Revised: June 20, 2019; Accepted: June 22, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนนักเรียนทั้งหมด 212 คน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน รวม 60 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) และแบบบันทึกการออกเสียงพูด ของรองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี คักดีศิริผล ด้วยการทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาในการทดสอบคนละ 15 – 20 นาที วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และนำเสนอข้อมูลโดยใช้กราฟ

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 212 คน เป็นนักเรียนชาย 110 คน นักเรียนหญิง 102 คน คิดเป็นร้อยละ 51.89 และ 48.11 จากการทดสอบมีนักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 60.85 จำแนกเป็นนักเรียนชายออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 71.82 นักเรียนหญิงออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 49.02 ลักษณะการออกเสียงพูดไม่ชัดเจนเป็นลักษณะของการใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง (Substitution) ในเสียงของพยัญชนะต้น เสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด และการพูดไม่ครบทุกหน่วยเสียงหรือเว้นไม่ออกเสียง (Omission) ในเสียงของพยัญชนะควบกล้ำ ส่วนเสียงสระและวรรณยุกต์นักเรียนสามารถออกเสียงพูดได้ชัดเจนทุกคน

คำสำคัญ: การสำรวจ, การออกเสียงพูด, นักเรียนโรงเรียนสาธิต

Abstract

This study aimed to surveying pronunciation in Grade 1 students in a demonstration school. The samples of the study were 212 Grade 1 students in Semester 1 of the academic year 2018 in a demonstration School. The sampling method study was purposive sampling. The experiment was carried for the period of 12 weeks: 5 days per week totaling to 60 days. The research instrument of this study was the articulation test and articulation record form and developed by Daranee Saksiriphol, taking 15 - 20 minutes to administer for each student. The data were analyzed by using average percentage and present by graph.

The study found that among the total of 212 girls and boys in Grade 1 (110 boys and 102 girls), there were boys and girls with articulation problems of 129, 60.85%. There were 79 boys with articulation problems, 71.82% of all the boys (110 boys). There were 50 girls with articulation problems, 49.02% of all the girls (102 girls). In examining each type of articulation problems, it was found that boys and girls have difficulties with onsets, final sounds (Substitution), and consonant blends (Omission). No students had difficulties with vowels and tones.

Keywords: Survey, Pronunciation, Demonstration school students

ความเป็นมาและความสำคัญ

การพูดเป็นช่องทางหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ การพูดที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และออกเสียงได้ชัดเจนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถรับข้อมูลได้อย่างถูกต้องและตรงกับที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ในอดีตการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนอกจากจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้แล้ว ยังให้ความสำคัญอย่างมากกับการออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงคำที่มี ร เรือ เช่น รัก รู้ เรือ ร่ม รถ เป็นต้น รวมทั้งการออกเสียงคำควบกล้ำที่มี ร เรือ ล ลิง และ ว แหว่น เช่น ปลา ครู กล้วย กลัว กวาง ควาย พระ เป็นต้น ครูผู้สอนจะออกเสียงอย่าง

ชัดเจนเพื่อเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ นักเรียน อีกทั้งในหลักสูตรยังมีการกำหนดการสอบอ่านออกเสียงอีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังให้ความสำคัญกับการอ่านออกเขียนได้เช่นกัน ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) สาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ด้วยการกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะในเรื่องการพูด การอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทย การอ่านคล่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560)

นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้ทุกวันที่ 29 กรกฎาคมของทุกปีเป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ จากพระราชดำริสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตอนหนึ่งความว่า “เราโชคดีที่มีภาษาของตนเอง แต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ควรจะใช้คำเก่าๆ ที่เรามีอยู่แล้ว ไม่ควรจะมาตั้ง คำศัพท์ใหม่ให้ยุ่งยาก...” ปัญหาเฉพาะในด้านรักษา ภาษาที่มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้ บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือให้ออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน... (หอสมุดแห่งชาติรัชมิ่งคลาภิเษก จันทบุรี. 2562. ออนไลน์) จากพระราชดำริส จะเห็นได้ว่าพระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับการออกเสียง ที่ต้องรักษาด้วยการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน

อย่างไรก็ตามด้วยสังคมและวัฒนธรรมที่ เปลี่ยนไป การอบรมเลี้ยงดู การจัดการเรียนการ สอน สิ่งแวดล้อมต่างๆ อาทิ พ่อแม่พูดไม่ชัดเจน ดารานักแสดงบางคนที่ไม่ชัดเจนน ซึ่งจะเห็นได้ จากข่าวสารที่นำเสนอ ดารากับปัญหาพูดไม่ชัด เรื่องเล็กที่ไม่ควรมองข้าม

นอกจากนี้ผู้สอนบางคนที่ไม่ออกเสียงไม่ ชัดเจนก็จะเป็นแบบอย่างให้นักเรียนพูดไม่ชัดเจน อีกด้วย จากปัจจัยดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียน ออกเสียงพูดไม่ชัดเจน

การออกเสียงหรือพูดไม่ชัดเจนจะส่งผล กระทบหลายด้าน ทั้งการสื่อสารที่ผิดพลาด การ เขียนที่ไม่ถูกต้อง บุคลิกภาพ และการทำงาน นักเรียนที่พูดไม่ชัดจะไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้า พูดหรืออภิปรายแสดงความคิดเห็น นักเรียนบาง คนไม่กล้าตอบคำถามต่างๆ ที่รู้คำตอบเพราะเมื่อ พูดไม่ชัดเพื่อนๆ จะล้อเลียนหรือหัวเราะเยาะทำ ให้กลายเป็นเด็กที่เก๋กกดหรือมีพฤติกรรม ที่ไม่พึงประสงค์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ (ฝ่ายประถม) เป็นหน่วยงานหนึ่งที่จะจัด การศึกษาให้แก่นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นเด็กเล็กถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นอกจากการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาการแล้ว โรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการออกเสียงพูด ที่ชัดเจน เพื่ออนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของ ชาติและความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย

ดังจะเห็นได้จากการดำเนินโครงการและ จัดกิจกรรมคัดกรองการพูด โดยใช้แบบคัดกรอง ของรองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็น รายบุคคล เพื่อค้นหาว่าเด็กคนใดที่มีปัญหาการ ออกเสียงพูดไม่ชัดเจน และจัดให้บริการแก้ไขการ พูดสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการออกเสียง ไม่ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนทุกคนสามารถออก เสียงพูดให้ชัดเจน ซึ่งจะส่งผลต่อการอ่านและ การเขียนของนักเรียนในระดับต่อไป

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง ดำเนินการทดสอบการพูดของนักเรียนตั้งแต่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนเพื่อค้นหา และให้การช่วยเหลือโดยเร็วต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจการออกเสียงพูดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ตัวแปรที่ศึกษา

ลักษณะการออกเสียงพูดไม่ชัดเจน จำแนกตามเพศของนักเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ลักษณะการออกเสียงไม่ชัดเจน เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบการพูดไปใช้วางแผนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียนที่พูดไม่ชัดเจนต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การออกเสียงพูด หมายถึงการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำที่มีความหมาย เป็นคำที่ประกอบด้วยเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การออกเสียงพูดจะต้องออกเสียงที่ชัดเจน ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยทั้งการออกเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด พยัญชนะควบกล้ำ สระ และวรรณยุกต์ โดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test)

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 212 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) และแบบบันทึกการออกเสียงพูด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แบบทดสอบการออกเสียงพูด
เป็นเครื่องมือของรองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี

ศักดิ์ศิริผล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้สำหรับทดสอบการออกเสียงพูดของนักเรียนระดับปฐมวัยและประถมศึกษา โดยการทดสอบการออกเสียงพูดจะทดสอบการออกเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด พยัญชนะควบกล้ำ สระ และวรรณยุกต์ ด้วยการนำเสนอเป็นรูปภาพลายเส้น การทดสอบจะให้นักเรียนดูรูปภาพครั้งละ 1 ภาพ แล้วออกเสียงพูดชื่อรูปภาพ จำนวน 114 รูป ผู้ทดสอบจะบันทึกผลการออกเสียงพูดลงในแบบบันทึกการออกเสียงพูด การทดสอบจะทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้เวลาทดสอบคนละประมาณ 15 – 20 นาที แบบทดสอบชุดนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1

แบบบันทึกการออกเสียงพูด

เป็นแบบฟอร์มที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้บันทึกการออกเสียงพูดเป็นคำ ซึ่งมีรายละเอียด ได้แก่ ชื่อ – นามสกุล ชั้น อายุ (ปี เดือน) โรงเรียน ข้อมูลก่อนการทดสอบ (การตรวจสอบอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง) ข้อเสนอแนะในการบันทึกสรุปผลการทดสอบ และแบบบันทึกพยัญชนะต้น 21 เสียง พยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด 8 เสียง พยัญชนะควบกล้ำ 11 เสียง สระ 27 เสียง และวรรณยุกต์ 5 เสียง

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ คณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการคัดกรองและแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เข้าร่วมดำเนินการคัดกรอง และเป็นที่ปรึกษาด้านแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูด

2. เตรียมแบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) และแบบบันทึกการออกเสียงพูด สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการส่งนักเรียนเข้ารับการคัดกรอง ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 07.00 น. – 8.20 น. โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2561

4. ดำเนินการคัดกรองการออกเสียงพูดของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) และแบบบันทึกผลการออกเสียงพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5. เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผลจากการทดสอบ สรุปผลการคัดกรองการออกเสียงพูดของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการออกเสียงพูด โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และนำเสนอด้วยแผนภูมิแท่ง

สรุปผลการวิจัย

จากการสำรวจการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผลการวิจัยมีดังนี้

1. จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 212 คน เป็นนักเรียนชาย 110 คน นักเรียนหญิง 102 คน คิดเป็นร้อยละ 51.89 และ 48.11

2. นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน

129 คน คิดเป็นร้อยละ 60.85

3. นักเรียนชายออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน

79 คน คิดเป็นร้อยละ 71.82 นักเรียนหญิง

4. ออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 50 คน คิด

เป็นร้อยละ 49.02 ลักษณะการออกเสียงพูดไม่ชัดเจนเป็นลักษณะของการใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง (Substitution) ในเสียงของพยัญชนะต้น เสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด และการพูดไม่ครบทุกหน่วยเสียงหรือเว้นไม่ออกเสียง (Omission) ในเสียงของพยัญชนะควบกล้ำ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงด้วยตารางและกราฟได้ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ออกเสียงไม่ชัดเจน

เพศ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (คน)	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ออกเสียงไม่ชัดเจน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	110	51.89	79	71.82
หญิง	102	48.11	50	49.02
(N = 212)				

จากตาราง 1 จะเห็นว่านักเรียนชาย – หญิงทั้งหมดจำนวน 212 คน เป็นนักเรียนชาย 110 คน นักเรียนหญิง 102 คน คิดเป็นร้อยละ 51.89 และ 48.11 มีนักเรียนชายออกเสียง

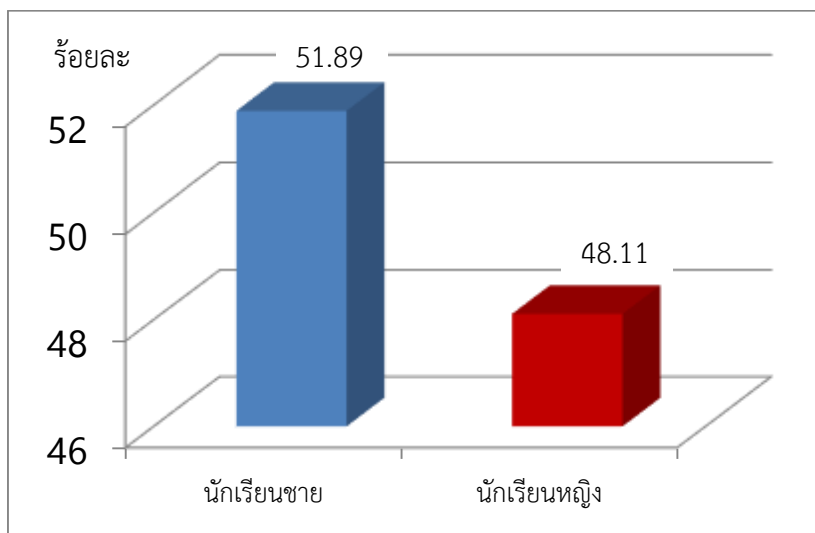
ไม่ชัดเจนจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 71.82 นักเรียนหญิงออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 49.02

ตาราง 2 จำนวนร้อยละของนักเรียนชาย – หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ออกเสียงไม่ชัดเจน

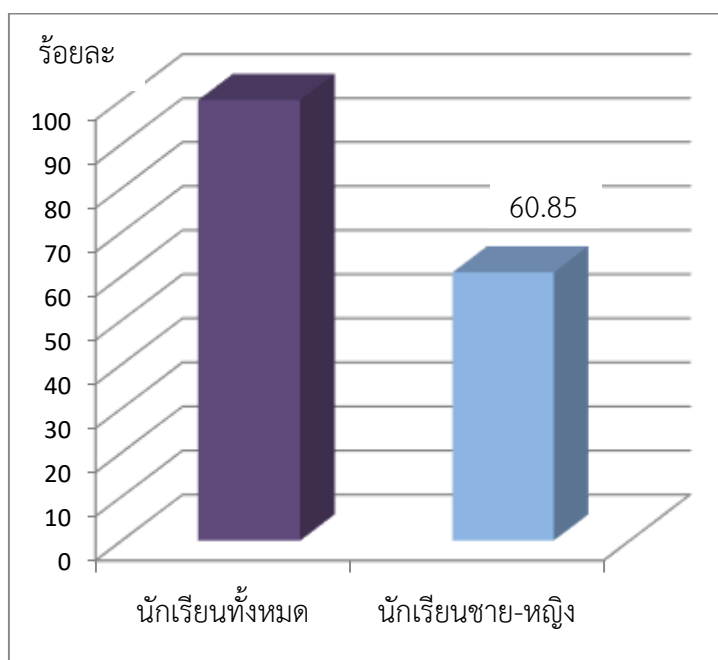
จำนวนนักเรียนชาย – หญิงทั้งหมด (คน)	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนชาย – หญิงที่ออกเสียงไม่ชัดเจน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
212	100	129	60.85

จากตาราง 2 จะเห็นว่านักเรียนชาย – หญิงทั้งหมดจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีนักเรียนชาย – หญิงที่ออกเสียง

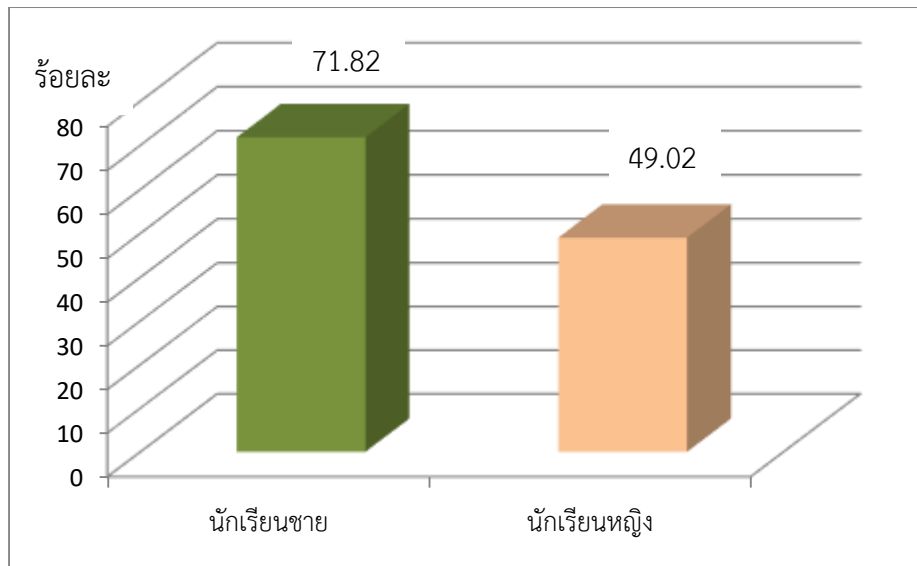
ไม่ชัดเจนจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 60.85 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงเพิ่มเติมได้ดังภาพประกอบต่อไปนี้



ภาพประกอบ 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชาย – หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1



ภาพประกอบ 2 จำนวนนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนชาย – หญิงที่ออกเสียงไม่ชัดเจน



ภาพประกอบ 3 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ออกเสียงไม่ชัดเจน

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 212 คน เป็นนักเรียนชาย 110 คน นักเรียนหญิง 102 คน คิดเป็นร้อยละ 51.89 และ 48.11 จากการทดสอบการออกเสียงพูดโดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) พบว่า นักเรียนชาย - หญิงออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 60.85 โดยนักเรียนชายออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 71.82 และนักเรียนหญิง ออกเสียงไม่ชัดเจนจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 49.02

ลักษณะการออกเสียงพูดไม่ชัดเจนเป็นลักษณะของการใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง (Substitution) ในเสียงของพยัญชนะต้น

เสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด และการพูดไม่ครบทุกหน่วยเสียงหรือเว้นไม่ออกเสียง (Omission) ในเสียงของพยัญชนะควบกล้ำ จากการวิเคราะห์นักเรียนชายออกเสียงพยัญชนะต้นไม่ชัดเจน 5 เสียง ได้แก่ /ส/ /ง/ /จ/ /ช/ /ร/ เสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด 2 เสียง ได้แก่ แม่กก แม่กง เสียงพยัญชนะควบกล้ำ 9 เสียง ได้แก่ /ปล/ /ปร/ /พร/ /พร(ผล)/ /ตร/ /กร/ /กล/ /คล/ /คร(ขร)/ ส่วนนักเรียนหญิงออกเสียงพยัญชนะต้นไม่ชัดเจน 7 เสียง ได้แก่ /ส/ /ง/ /ท/ /ต/ /ล/ /ด/ /ร/ เสียงพยัญชนะควบกล้ำ 9 เสียง ได้แก่ /ปล/ /ปร/ /พร/ /พร(ผล)/ /ตร/ /กร/ /กล/ /คล/ /คร(ขร)/ จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะควบกล้ำไม่ชัดเจนโดยเสียงพยัญชนะต้นที่ออกเสียงไม่ชัดเจนเหมือนกันคือเสียง /ส/ /ง/ และ /ร/ ส่วนการ

ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำนั้นทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงออกเสียงไม่ชัดเหมือนกัน

ผลจากการทดสอบการออกเสียง พยัญชนะต้น พบว่า นักเรียนออกเสียง /ส/ โดยใช้เสียง /ต/ แทน เช่น คำว่า “เสือ” ออกเป็น “เตือ” ออกเสียง /ง/ โดยใช้เสียง /น/ แทน เช่น คำว่า “งู” ออกเป็น “นู” และออกเสียง /ร/ โดยใช้เสียง /ล/ แทน เช่น คำว่า “เรือ” ออกเป็น “เลือ” เป็นต้น ส่วนการออกเสียงคำควบกล้ำ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการพูดไม่ครบทุกหน่วยเสียงหรือเว้นไม่ออกเสียง (Omission) เช่น คำว่า “ปลา” ออกเป็น “ปา” หรือคำว่า “พระ” ออกเป็น “พะ” เป็นต้น ซึ่งผลที่นักเรียนออกเสียงพูดไม่ชัดเจนอาจเนื่องมาจากการวางฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงไม่ถูกต้อง เช่น การออกเสียง /ส/ ฐานกรณ์ที่เกิดของเสียงคือลิ้นส่วนหน้า กับปุ่มเหงือก แต่นักเรียนออกเสียงเป็น /ต/ ฐานกรณ์ที่เกิดของเสียงคือปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก การวางฐานกรณ์หรือการวางอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงไม่ถูกต้องจะส่งผลให้นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจน อีกทั้งสังคมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน นักเรียนบางคนนำลักษณะการออกเสียงของภาษาอังกฤษมาใช้ในการออกเสียงพยัญชนะไทย เช่น การออกเสียง /ส/ โดยการแลบลิ้นวางไว้ระหว่างฟันบนกับฟันล่าง เป็นต้น (ฐิติภา คุปประเสริฐ. 2562. ออนไลน์)

การออกเสียงคำควบกล้ำนักเรียนส่วนใหญ่จะเว้นไม่ออกเสียง /ร/ /ล/ อาจเนื่องมาจากการขาดความตระหนักในการออกเสียงให้ชัดเจน เพราะการออกเสียงคำควบกล้ำถ้าเว้นไม่ออกเสียง /ร/ /ล/ ผู้ฟังก็สามารถเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง เช่น คำว่า “กล้วย” นักเรียนออก

เสียงเป็น “ก้วย” หรือ “เพลง” ออกเสียงเป็น “เพง” เป็นต้น นอกจากนี้อาจมีสาเหตุมาจากการเลียนแบบจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิดหรือบุคคลอื่นๆ ที่พูดไม่ชัดเจนแล้วนักเรียนจำมาพูดจนเกิดความเคยชิน (หม่อชาวบ้าน. 2562. ออนไลน์) ส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบการพูดที่ไม่ชัดเจน และจากการสังเกตลักษณะของรูปปากในการออกเสียงพบว่า นักเรียนบางคนยังทำรูปปากไม่ถูกต้อง เช่น การออกเสียง ปู จะต้องทำรูปปากห่อหรือกลม แต่นักเรียนพูดโดยรูปปากไม่ห่อหรือทำรูปปากค่อนข้างเหยียดทำให้การออกเสียงไม่ค่อยชัดเจน นักเรียนบางคนมีลักษณะของเส้นยึดใต้ลิ้นสั้น (Tongue-tie) ส่งผลต่อการออกเสียงบางเสียงที่ต้องใช้การยกปลายลิ้นไปแตะปุ่มเหงือก ถ้าเส้นยึดใต้ลิ้นสั้นมากจะทำให้นักเรียนพูดไม่ชัดในบางเสียงได้ เช่น เสียง /ต/ /น/ /ล/ /ร/ เป็นต้น (Mayo Clinic. 2019. online) ข้อสังเกตจากการสำรวจการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถออกเสียงสระและวรรณยุกต์ได้ถูกต้องทุกคน สอดคล้องกับงานวิจัยของบัณฑิตา ลิขสิทธิ์ (2561) ที่ได้ทำการสำรวจการพูดไม่ชัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) พบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงสระและวรรณยุกต์ได้ถูกต้องทุกคน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการช่วยเหลือและป้องกันการพูดไม่ชัดให้กับนักเรียน โดยการดำเนินการดังนี้

1. จัดกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมก่อนการออกเสียงพูด เช่น การบริหารรูปปาก การบริหารลิ้น เป็นต้น

2. จัดกิจกรรมสร้างความตระหนักในการออกเสียงพูดให้ชัดเจน อาทิ กิจกรรมการพูดในที่สาธารณะ

3. จัดโครงการบริการวิชาการในด้านการแก้ไขการพูด เช่น โครงการแก้ไขการพูด โครงการให้คำแนะนำผู้ปกครองแก้ไขการพูด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สำนวจการออกเสียงพูดของเด็กปฐมวัย และจัดกิจกรรมส่งเสริมการพูดให้ชัดเจน

2. ศึกษาค้นคว้า สร้าง และพัฒนานวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการออกเสียงพยัญชนะที่ถูกต้องแล้วนำไปทดลองใช้

3. สร้างและพัฒนาโปรแกรมแก้ไขการพูดสำหรับผู้ปกครอง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ.

ฐิติภา คูประเสริฐ. (2562). *ลักษณะการออกเสียงภาษาไทยของนักเรียน*. สืบค้น 30 มีนาคม 2562, จาก <http://repository.li.mahidol.ac.th/dspace/bitstream/123456789/12986/2/la-ar-thitipa-nd.pdf>

บัณฑิตา ลิขสิทธิ์. (2561). การสำวจการพูดไม่ชัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ*, 7(1), 56 – 64.

หมอชาวบ้าน. (2562). *สาเหตุของการพูดไม่ชัดและวิธีแก้ไข*. สืบค้น 29 มีนาคม 2562 จาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/42975>

หอสมุดแห่งชาติรัชมิ่งคลาสิกเกิขณ จันทบุรี. (2562). *29 กรกฎาคม วันภาษาไทยแห่งชาติ*. สืบค้น 27 มีนาคม 2562 จาก <http://www.finearts.go.th/chantaburilibrary/parameters/km/item>

Mayo, Clinic. (2019). Tongue-tie (ankyloglossia): Overview. Retrieved March 27, 2019 from, <https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/tongue-tie/symptoms-causes/syc-20378452>